

Denkvermogen en gedachten

Wat zijn gedachten? - Waar komen ze vandaan? - Brengen wij zelf de gedachten voort, of zijn het uitstralingen uit het geestelijke rijk? - Wat betekent denkvermogen?

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.0962 Denkend bezig zijn - Hart - Hersenen
- BD.1417 Denkactiviteit - Hersenen - Beelden
- BD.1580 Het inwerken van de leugenvorst op het denken van de mensen
- BD.1757 Gedachten zijn geestelijke kracht
- BD.2039 Denkactiviteit (Op 'n vraag van Bertha Dudde)
- BD.2302 Denken met het hart en met het verstand - Waarheid
- BD.2363 Denkapparaat De toevloed van goede of slechte gedachten
- BD.3160 De zegen van een gedachtewisseling
- BD.5199 Denken met het verstand - Waarheid uit God
- BD.5717 Gedachtengolven zijn in overeenstemming met de wil
- BD.6296 Traagheid van denken
- BD.6375 Denkactiviteit
- BD.6679 Het vermogen om te kunnen denken legt ons een verplichting op
- BD.6843 Gedachten zijn uitstralingen uit het geestelijke rijk
- BD.6859 De zegen van een omgang met God door middel van gedachten
- BD.6963 Denkvermogen betekent niet het produceren van gedachten
- BD.7222 Aardse of geestelijke gedachtengolven
- BD.7376 God wil dat onze gedachten vervuld zijn van Hem
- BD.7448 God verlangt nadenken
- BD.8637 Kracht - Ik-bewustzijn - Denkvermogen - Wil

BD.0962

13 juni 1939

Denkend bezig zijn - Hart - Hersenen

Verenig u in het geloof en sla acht op mijn woorden, want de geest in u zal mijn wil duidelijk kenbaar maken en uw leven zal onherroepelijk tot het doel voeren, als u deze wil van Mij vervult. De gedachte is geestelijke kracht, ze plant zich voort en is bijgevolg het beste bewijs dat ze niets doods heeft, dat ze leeft en doet leven en in voortdurende verbinding staat met het denkend bezig zijn van de mens.

Een regelmatige voeding door geestelijke kracht is eigenlijk het denkend bezig zijn van de mens. De mens is in staat deze stroom van kracht op te nemen en in zekere zin om te leiden via het hart, dat als opnamestation van alle geestelijke kracht onafgebroken de naar hem toekomende voeding gebruikt en dan verwerkt teruggeeft aan het hersencentrum en van daar het mechanisme van de mens als het ware in beweging zet.

Dit is een proces dat voor de mens nog geheel onbegrijpelijk is, daar hij tot nu toe de verkeerde mening voor waar houdt dat slechts alleen de hersenen hun organische werkzaamheid uitoefenen en dus de rest van het lichaam daar voorlopig niets mee te maken heeft - tot de wil zich in beweging zet en het denkend bezig zijn nu ook het lichaam tot verwezenlijking aanzet. Het hart is echter het ontvangststation en daar vindt eerst een afscheiding plaatsvindt in hoeverre de mens gewillig is die geestelijke kracht - dus overdracht door middel van gedachten - op te nemen. En dit proces geschiedt op die manier, dat het lichaam - en daar mede juist de hersenen als orgaan - toelaat, het ontvangen geestelijke te behouden als een geestelijk goed, of dat het alleen vaag opgenomen en dadelijk weer verworpen wordt.

Daarom gebeurt het zo vaak dat zich weerstanden doen gevoelen als een ziel die bijzonder veel inzicht geniet en tot ontvangen bereid is, dat wat met het hart opgenomen is ook aan de hersenen wil overbrengen. Deze weigeren het zonder meer aan te nemen en zenden het daarom weer terug naar het hart. Daar wordt het bedrukt terugontvangen, doch steeds weer omhoog gezonden, tot in de hersenen de weerstand verlamd raakt en deze nu zo handelen als ze handelen moeten, daar ze nu geleid worden door de kracht van de geest, die des te sterker wordt hoe zwakker de weerstand van de hersenen zich er tegen verzet.

Het denkend bezig zijn is alleen op deze wijze volkomen te verklaren en het geeft de oplossing op de vraag, waarom dezelfde wijsheden, op dezelfde manier aan de mensen meegedeeld, geheel verschillend opgenomen, dat wil zeggen: geloofd worden. Dat dit enkel en alleen aan de wil van de mens ligt, in hoeverre deze het

door het hart ontvangene opneemt en als geestelijk goed benut, of dat hij in zekere zin weerstand biedt door de loutere activiteit van de organen, doordat deze de geestelijke kracht maar in zoverre benutten als de hersenen deze kracht perse nodig hebben om te kunnen werken, dus om zuiver aards te denken.

Om echter geestelijke problemen op te lossen is een samenwerken van het hart met de denkorganen onvermijdelijk, omdat al het geestelijke eerst de weg naar het hart van de mens neemt eer het verder geleid wordt, en dan ten volle moet worden aangenomen door die organen, waaraan het denkvermogen is opgedragen. En wederom zal een hart dat in de liefde leeft ontzaglijk rijk bedacht worden met geestelijke kracht. En bijgevolg zal ook de mens in wie de liefde woont, zijn geestelijke kennis vermeederen en hij zal in een het volste inzicht staan.

Amen

BD.1417

13 mei 1940

Denkactiviteit - Hersenen - Beelden

Het denkapparaat van de mens lijkt op onbeschreven bladzijden zolang het niet in werking is, dat wil zeggen: zolang het denkvermogen nog niet ontwikkeld is, dus de mens nog niet in staat is gedachten te formuleren.

In de tedere kinderjaren zijn de denkorganen nog niet in werking. En er is een bepaalde tijd voor nodig dat de menselijke hersenen indrukken van buiten in zich op beginnen te nemen. En dat geschiedt op de volgende manier.

Het menselijke oog geeft een waargenomen beeld door aan het denkapparaat van de mens - de hersenen. En deze beginnen dan hun eigen werk, doordat ze dit aan de hersenen doorgegeven beeld, laten inwerken op een netvlies, gevoelig voor de fijnste gewaarwording. Dit neemt dat beeld op en nu ontstaan indrukken die men zich bewust is en als gedachten in de mens opduiken en in zekere zin de uitwerking naar binnen toe zijn van het beeld in de menselijke hersenen.

Iedere indruk maakt zich dus kenbaar op het tot nu toe lege vlak van de hersenwand en kan, of voor lange tijden onuitwisbaar ingegrift zijn, of hij kan echter ook door nieuwe indrukken onherkenbaar worden en in het onbewuste verdwijnen, dus bij de mens niet meer in het bewustzijn komen.

Zolang de mens leeft, vormen zich steeds weer nieuwe lagen, die bestemd zijn nieuwe indrukken op te nemen en te weerspiegelen. Evenwel wordt die gevoeligheid met toenemende ouderdom steeds geringer. Daarom zullen zich de beelden niet meer zo scherp aftekenen tegen de ontvanglaag en bijgevolg de indrukken ook niet meer

zo sterk aan het denkapparaat kunnen overbrengen, zodat dit zich uit in vergeetachtigheid, in zwakker bevattingsvermogen en in het afnemen van het opnamevermogen voor indrukken, waarvoor een zekere concentratie is vereist.

Dan werkt het denkapparaat nog maar langzaam, de indrukken van buiten zijn niet meer in staat een verhoogde activiteit teweeg te brengen. De beelden worden niet meer duidelijk op de hersenwand overgebracht en er treedt een stagnatie op in de gehele denkactiviteit. De mens zal zich niet meer gemakkelijk en zonder inspanning de afzonderlijke voorvallen in het bewustzijn kunnen roepen, omdat deze beelden onduidelijk en vervaagd zijn, maar de vroegere gebeurtenissen nog met nauwkeurigheid beschrijven kunnen omdat deze beelden nog steeds onuitgewist en helder in zijn bewustzijn aanwezig zijn en zelfs uit z'n vroegste jeugd aan het licht gebracht worden, omdat die heldere beelden duidelijk kunnen inwerken op het denkapparaat - en dus ieder beeld in de vorm van gedachten tevoorschijn komt.

Het proces van het denkend bezig zijn is als 'n in de diepte duiken en iets naar de oppervlakte halen, als het om vroegere belevenissen gaat. Talloze beelden zijn in talloze blaadjes ingegrift. En al het vrije, onbeschrevene is bedekt door indrukken die het menselijke oog heeft doorgegeven, en talloze vlakken zijn door gedachten in de vorm van beelden bedekt die door een van buitenaf binnenkomend beeld ontstaan waren.

De functie van de daartoe bestemde organen gedachten te "vormen" is dus een in zich afhankelijke activiteit, teweeggebracht door indrukken van buitenaf en uitgevoerd door de wil van de mens, deze of die beelden op zich in te laten werken.

Deze beelden behoeven ook niet altijd door het oog binnen te dringen, ook geestelijke beelden kunnen hetzelfde proces in werking zetten. Beelden, die de mens in zichzelf door zijn wil laat ontstaan, en die dan een daarmee samenhangende denkactiviteit in werking stellen.

Deze organen worden dus eerst door de wil van de mens gestimuleerd actief te zijn, en dan nemen de gedachten die richting die aan de wil van de mens beantwoordt. Zuiver aardse interessen en aardse denkbeelden zullen begrijpelijkerwijs ook alleen zulke beelden aan de hersenwand doorgeven - en dan zal het denkend bezig zijn zich dus ook zo uiten dat zulke gedachten de mens beheersen die met de aardse voorstellingen overeenstemmen.

Altijd is de gedachtengang van de mens in overeenstemming met zijn wil. De wil bepaalt zijn gedachtenwereld. En daarom is de mens ook voor zijn gedachten verantwoordelijk, daar het hem vrijstaat zijn geestelijk oog beelden te verschaffen van welke aard dan ook. Alleen mag hij niet vergeten dat teveel aardse beelden het vermogen om indrukken op te nemen verminderen en dat het dus in zijn eigen nadeel

is als, daaraan beantwoordend, het denkend bezig zijn geestelijk minder wordt, en hij zo ten laatste niet meer in staat is geestelijke waarheden die overgebracht worden door middel van gedachten, op te nemen.

Dus zullen alle gedachten altijd dat uitdrukken wat de mens ten zeerste bezighoudt. Derhalve is de mens, die door de goddelijke Schepper met alle bekwaamheden - waartoe ook de activiteit van het denken behoort - is uitgerust, geheel verantwoordelijk voor al zijn gedachten, omdat het hem vrij staat deze naar zijn wil onder woorden te brengen.

Amen

BD.1580

24 augustus 1940

Het inwerken van de leugenvorst op het denken van de mensen

Kijk naar het gedrag van de mensheid. Ze wordt door de leugengeest beheerst en deze richt onnoembare verwarring aan. Steeds meer zal het menselijke denken zich verwijderen van de waarheid, want de mens neemt de leugen denkbeeldig aan en hij heeft geen eigen beoordelingsvermogen om haar als zodanig te herkennen, en bijgevolg wordt het gevoelsleven van de mens ook op dwaalwegen geleid.

En het is nu begrijpelijk, dat de omhulling om het geestelijke in de mens steeds dikker wordt, dus de mens zich steeds meer en meer van de waarheid verwijdert, daar de geest in hem zich niet uit kan, dat wil zeggen: de ziel niet in staat is geestelijke waarheid op te nemen.

Zodra het denken van de mens een verkeerde richting inslaat, klinkt de stem van de geest in hem steeds zachter en wordt ten laatste niet meer vernomen. Het gevolg daarvan is: een mensheid die in totale onwetendheid verkeert, die geheel andere doeleinden nastreeft dan haar oorspronkelijk gesteld werden. En de aardse levenswandel is derhalve geheel zonder succes, want zolang de mens in dwaling leeft, kiest hij de kant van die macht waarvan hij zich moet losmaken.

En nu gebruikt de macht die aan God vijandig is de wil die naar haar gekeerd is en zet het menselijk wezen aan tot handelingen die tegen God gericht zijn, om iedere verbinding met Hem te vernietigen en de mens geheel onderdanig aan zich te maken. En deze toestand is onder de mensheid nu duidelijk te herkennen. Het aardse leven wordt geheel onafhankelijk van God geleefd. Zelden wordt er nog gedacht aan Hem uit wie alles is voortgekomen, of iedere gedachte die het geestelijke betreft wordt angstig geheim gehouden. God wordt niet meer openlijk beleden, wanneer er tenminste nog aan Hem gedacht wordt. Dit alles zijn zichtbare tekenen van de

activiteit van de aan God vijandige krachten, want hun invloed is des te sterker, hoe krachtlozer de mens is.

En omdat de mens zich steeds meer van de eeuwige Godheid verwijdert, wordt ook zijn kracht steeds geringer om de kwade invloed te weerstaan. Daarentegen wordt hem nu de kracht toegestuurd van die macht die tegen God is en deze steunt hem in al zijn aardse streven.

Het aardse succes is dus steeds gewaarborgd juist door deze kracht. En wederom draagt het aardse succes er nog toe bij zich geheel van God los te maken, want de mens heeft geen goddelijke kracht meer nodig, dus roept hij God ook niet aan, maar hij ontkent Hem. En dat is steeds de bedoeling van de tegenstander, de mensen totaal van het denken aan God af te brengen, want dan heeft hij hen geheel in zijn macht. Hij is overwinnaar geworden over het wezen, aan wie het vrij stond aan wie het de overwinning verlenen wilde. Het heeft gekozen voor de tegenstander en zodoende zijn aardse weg totaal verkeerd afgelegd.

Maar God laat deze wezens niet vallen. Hij wil hen het bewijs leveren dat al het aardse - dat waard is nagestreefd te worden - ook aan Zijn Macht is onderworpen, dat Hij het vernietigen kan als dat overeenstemt met Zijn wil. Het is geenszins een doelloos vernietigen van dat wat de mens begerenswaardig lijkt, maar dit werk van vernietiging zal geestelijk gezien ook van het grootste voordeel zijn voor talloze wezens. Doch de mensen die de diepe betekenis hiervan niet inzien worden er het diepst door getroffen, want zij raken alles kwijt wat voor hen tot nog toe de inhoud van hun leven betekende. En nu staan zij opnieuw voor de beslissing: datzelfde weer na te streven, of de vergankelijkheid ervan te onderkennen en zich nu onvergankelijke goederen te verzamelen.

Want op het moment van de vernietiging verliest de tegenstander aan macht. En als de mens diens onmacht beseft is de mogelijkheid gegeven dat hij inziet dat er een andere Heer boven hem staat en dat hij zich naar Hem toekeert.

Aardse goederen zijn een deel van de kwade macht, want ze bergen het onverloste geestelijke in zich. En de mens moet niet verlangen naar dat, wat hem zelf tot verblijfplaats is geweest door eeuwigheden heen. Hij moet niet dat nastreven, waarvoor hij eindeloos lange tijden nodig had het te overwinnen. En zo moet hem kennelijk de waardeloosheid ervan bewezen worden, opdat hij zich daar van afkeert en zich keert tot dat, wat na hem, na zijn leven op aarde komt. Hij moet het aardse opgeven en het geestelijke begeren, dan overwint hij ook de laatste vorm en bevrijdt hij zich uit iedere keten.

Het geestelijke echter is iets, dat bestaan blijft, en het behoort derhalve in het rijk van de waarheid. Het aardse daarentegen is vergankelijk, dus behoort het toe aan het rijk

der duisternis, de leugen, want het bevat alleen dat onrijpe geestelijke dat de waarheid niet inzielt en daarom verbannen werd. En zo kan de mens nooit in de waarheid staan, zolang hij aardse goederen begeert en de vorst van de leugen macht verleent, juist door dit verlangen.

En hij zal zolang door de leugen beheerst worden als hij nog aardse goederen nastreeft. En hij zal verkeerde gedachten hebben, want de vorst van de leugen tracht het eerst op het denken van de mens in te werken, om hem helemaal van de waarheid af te brengen. En daarom is de toestand van de mensen een uitermate bedenkelijke en die kan alleen worden opgeheven als God zelf de macht van Zijn tegenstander breekt, doordat Hij aards bezit vernietigt.

Amen

BD.1757

30 december 1940

Gedachten zijn geestelijke kracht

Als de mens inzicht heeft, beschouwt hij zijn gedachten en opvattingen niet meer als zelf verworven, dat wil zeggen: als uit hem zelf afkomstig maar als dat wat het werkelijk is - als uitstraling van geestelijke wezens die hun kennis aan de mens willen doorgeven, en het hem daarom zolang trachten over te brengen, tot hij het als geestelijk bezit zich heeft toegeëigend.

Een gedachte is derhalve geestelijke kracht - dus iets geestelijks dat zich uit het rijk hierna een weg naar de aarde gebaad heeft om door het gedachtenapparaat van de mens te worden opgenomen, waar het hem dan bewust wordt. Het denken van de mens moet nu bijgevolg met de geest van dat wezen overeenstemmen dat van de mens bezit neemt, of aan wie de mens zich overgeeft.

Deze uitstraling van kracht van de geestelijke wezens is enorm, doch doen goede zowel als slechte wezens moeite hun uitstralingen naar de aarde te zenden, maar altijd zal deze uitstraling alleen ontvangen worden door gelijk gezinde aardse wezens. Zo zal dus ieder mens dat toegezonden krijgen wat door middel van gedachten wordt doorgegeven, wat overeenstemt met zijn wezen. Altijd zal dat uitgedeeld worden wat verlangd wordt, en dus zal daar waarheid worden aangeboden waar de mens hongerig is naar waarheid, leugen echter daar waar de leugen woont.

Het geestelijk bezit van de mens zal dus van dien aard zijn zoals de mens het zelf wil, daar hem dit, beantwoordend aan zijn wil, ook geschonken wordt door de geestelijke wezens. De mens kan niets uit zichzelf voortbrengen, hij is niet in staat vanuit zichzelf gedachten te laten ontstaan, juist omdat gedachten geestelijke kracht zijn, deze kracht hem echter eerst moet worden toegezonden uit het geestelijke rijk.

Alleen de onwetende mens gelooft van zichzelf de geestelijke vader van zijn gedachten te zijn. Hij praat alleen de mening na van hen die van de wereld zijn en die beweren, dat het denken enkel een functie is van bepaalde organen en totaal onafhankelijk van vreemde inwerking, tot stand komt. Dat derhalve de mens al zijn gedachten zelf heeft en er geen directe of indirecte beïnvloeding van het denken aan ten grondslag ligt. Dat dus goede of slechte, diepe of oppervlakkige gedachten steeds van de mens zelf uitgaan en daarom eigen verdiensten zijn.

De geestelijke kracht die daarbij beschikbaar is loochent hij, omdat hij die helemaal niet erkent. Derhalve zijn zulke mensen ook niet gemakkelijk van de waarheid te overtuigen als deze door middel van gedachten overgebracht zou worden, daar zij het proces van het denken nog niet juist begrijpen - dus ook niet geloven kunnen.

Het eigenlijke wezen van de gedachte is hun nog iets onbegrijpelijk en zal het ook blijven - zolang, tot zij hun eigen ontoereikendheid inzien als het erom gaat diepgaande problemen op te lossen, als de gedachtengang faalt, als de mens vanuit zichzelf de laatste verklaring geven wil. Pas als hij zich met vertrouwen en verlangend naar de waarheid, wendt tot de geestelijke wezens en hen om opheldering verzoekt, zal hij ondervinden hoe hem nu geestelijke kracht in de vorm van gedachten toevloeit, en hij zal beseffen dat hij niet de schepper van zulke gedachten kan zijn, maar dat hem iets geestelijks wordt overgebracht door geestelijke wezens uit het rijk hierna.

Amen

BD.2039

21 augustus 1941

Denkactiviteit (Op 'n vraag van Bertha Dudde)

Een zuiver geestelijke uitwisseling heeft een zuiver geestelijk resultaat tot gevolg, dus moet aan het overbrengen van geestelijke kennis ook de wil zijn voorafgegaan deze kennis van onderwijzende krachten aan te nemen. Dit is dus een vragen om goede geestelijke kracht, bewust of onbewust: bewust door het gebed om inzicht - onbewust door vragen die de mens stelt en die het geestelijke gebied raken, die daarom door geestelijke krachten, vol van kennis, beantwoord worden. Staat de mens echter meer met de aarde in verbinding, dat wil zeggen: zijn het enkel aardse dingen waarover hij opheldering verlangt, dan kan hij louter verstandelijk zich zelf dat antwoord geven.

Het verstand is evenzo een gave Gods. Het werken ervan is echter niet te vergelijken met de geestelijke arbeid van de krachten aan gene zijde, die volmaakt zijn en die enkel de krachtstroom uit God verder leiden. Want wat dezen doorgeven is diepste

inzicht en een kennis over geestelijke zaken die nooit het verstand als zodanig zou kunnen doorgronden.

Aardse vragen kunnen evenwel ten volle worden opgelost, en dan komt de levenskracht uit God in actie die ieder levend wezen toestroomt, die ook die mens zijn eigendom mag noemen die helemaal geen geestelijke vragen zou willen oplossen. Bijgevolg zullen ook de opvattingen van een aards gericht mens zeer groot kunnen zijn. Maar dat behoeft voor hem toch geen licht te beteken, want deze kennis is op het moment van de dood uitgedoofd, terwijl dat wat is doorgegeven uit het geestelijke rijk eigendom zal blijven van iedere ziel, want het is onvergankelijk bezit dus zuiver geestelijke kracht - die door Gods bemiddelaars naar de aarde komt.

Het beste bewijs is dit, dat zulke wijsheden de mens geboden worden zonder denkend bezig te zijn, terwijl aardse oplossingen doorgaans denkarbeid vereisen, dus de levenskracht uit God benut wordt.

De mens kan niet gedwongen worden met geestelijke krachten contact op te nemen, veeleer is het een daad van de vrije wil. Dus moet hem ook de mogelijkheid gegeven zijn, geestelijk bezig te zijn als hij de verbinding met krachten die kennis bezitten niet tot stand brengt, alleen dat hij dan beperkt is in zijn capaciteit - zodat hij dan alleen zuiver aardse vragen kan oplossen. Dan is alleen zijn lichamelijk organisme in werking, hij gebruikt de hem toestromende levenskracht geheel onafhankelijk van hulp uit het hiernamaals, zolang hij die krachten er niet om verzoekt.

De gedachten die de mens nu heeft, hebben geen enkele geestelijke waarde, dus ook geen waarde voor de eeuwigheid - ze zijn dus niet geestelijk, maar aards, dat wil zeggen: vergankelijk bezit. De werkzaamheid van het denken kan echter ook problemen aanroeren die buiten het aardse liggen, maar dat de mens door zijn wil en zijn houding tegenover God de invloed van wetende wezens uit het hiernamaals weerstaat, wat dan als gevolg heeft dat zijn gedachten de waarheid volledig tegenspreken. Die geestelijke krachten zullen zich dus altijd uiten waar de wil van de mens zelf om vraagt.

De geestelijke krachten zijn echter altijd werkzaam zodra geestelijke vragen gesteld worden, terwijl aardse vragen alleen maar de levenskracht die de mens wordt toe gestuurd, nodig hebben, ofschoon de mens gelooft dat het denken door middel van het verstand altijd alle problemen oplost.

Wel zullen de onwetende of leugenachtige krachten uit het hiernamaals de mens laten geloven dat hij zuiver verstandelijk het resultaat bereikt heeft, daar het hun streven is, geestelijke activiteit te loochenen om ook het geloof aan goddelijke werkzaamheid te vernietigen. Derhalve beschouwt de mens zichzelf als verwekker van iedere gedachte - en de hem ondersteunende krachten versterken deze bedoeling.

Alleen de naar God strevende mens begrijpt het wezen van de gedachte, hij bespeurt de stromingen die uit het rijk van het licht naar hem toekomen - en hij laat zich gewillig door de goede geestelijke krachten beïnvloeden.

En daarom zal ook alleen maar de mens die naar God streeft in de waarheid wandelen, want wat in gedachten tot hem komt is van God. De zuivere waarheid wordt afgaande op Zijn wil, door lichtdragers aan de mens overgebracht - omdat God de Waarheid zelf is.

Amen

BD.2302

14 april 1942

Denken met het hart en met het verstand - Waarheid

Ieder mens meent het bij het rechte eind te hebben, als hij een opvatting voor waar houdt die hij zich verstandelijk heeft gevormd. Deze opvatting hoeft echter niet altijd overeen te stemmen met de waarheid. God gaf weliswaar de mens verstand en een vrije wil, maar Hij gaf hem ook een hart. Zolang het verstand zonder het hart een geestelijke vraag wil oplossen, zal dit nauwelijks de waarheid benaderen. Want de waarheid gaat van God uit en kan alleen door de geest worden opgenomen, maar niet door het lichaam - dat nog materie is. Denken door middel van het verstand is enkel de functie van het lichaam. Het hart is echter de zetel van alle gevoelens. Het hart draagt ook de goddelijke liefdesvonk in zich en zodoende de geest, die daar een stukje van God is.

Een gedachte die geboren is in het hart, die dus afkomstig is van de goddelijke geestvonk, zal ook altijd recht hebben op waarachtigheid, want de geest draagt alleen de zuivere waarheid over. Of echter de gedachte in het hart geboren is of alleen een product van het denken door middel van het verstand is, hangt ervan af of de mens in staat is liefde te geven. Hoe inniger een mens kan liefhebben, dat wil zeggen: de vereniging met God nastreeft door in liefde werkzaam te zijn, des te helderder zullen ook de gedachten uit zijn hart opstijgen en in de mens bewust worden. Want deze gedachten zijn geestelijke kracht die uit de met God verbonden wezens stroomt en dan naar het hart van diegene vloeit die zich evenzo met God verbindt door het liefdevol bezig zijn. Daarentegen is het verstandelijk denken enkel de functie van de lichamelijke organen, dus een gebruiken van de levenskracht die de mens toestroomt - die ook die mens benutten kan die zonder liefde voortleeft, dat wil zeggen: wiens hart nauwelijks tot liefde in staat is.

Er moet dus een onderscheid gemaakt worden tussen verstandelijk denken en het denken met het hart. Dit laatste zal altijd de waarheid naar voren brengen, terwijl het

verstandelijk denken niet de waarheid hoeft te zijn, hoewel ook van een goed ontwikkeld verstandelijk denken gesproken kan worden. Alleen de liefde is beslissend, dat wil zeggen: maatgevend voor de waarheid. De mens is over het wezen van de gedachte te weinig geïnformeerd en daarom wordt hem dit onderscheid niet duidelijk. De in het hart geboren gedachte heeft met de door het verstand verkregen denkbeelden alleen dat ene gemeen, dat ook die gedachte naar de hersenen moet worden geleid om bij de mens in het bewustzijn binnen te dringen, en dat brengt de mens ertoe aan te nemen dat iedere gedachte in de hersenen haar oorsprong heeft, dus met het verstand verkregen wordt. Toch is het gedachtegoed van een liefdevol mens, dus een mens wiens leven een voortdurend werkzaam zijn in liefde is, geheel anders te waarderen dan het puur verstandelijke denken van een mens die niet zo zeer bekwaam is liefde te geven. Het eerste zal dichterbij de waarheid komen, terwijl het laatste geen enkele garantie biedt voor waarheid en ware kennis. Want de waarheid behoudt God zichzelf voor, en Hij deelt ze alleen uit aan hen die Hem erkennen, naar Hem verlangen - en dit door werken van liefde bewijzen.

Dus zal ongetwijfeld als waarheid aangenomen kunnen worden, wat uit een liefdevol hart komt. Want zulke gedachten zijn aan een zekere controle onderworpen door de geestelijke wezens die kennis bezitten, aan wie het overdragen van gedachten is opgedragen en die er daarom nauwgezet over waken dat de mens juist denkt. Want door zijn werken in liefde verwerft de mens zich het recht en de aanspraak op de bijstand van de lichtwezens, die de mens nu behoeden voor gedachten die in strijd zijn met de waarheid.

Amen

BD.2363

9 juni 1942

Denkapparaat - De toevloed van goede of slechte gedachten

Uit het geestelijke rijk stromen er voortdurend ideeën en opvattingen naar u toe, die u alleen hoeft op te nemen om ze uzelf eigen te maken. Uw wil is beslissend van welke aard deze denkbeelden zijn die u aanneemt, want u kunt zowel het geestelijke overbrengen van het licht, als ook dat van de duisternis, u tot eigen maken - al naar uw wil.

Het denkapparaat van de mens is zo fijn geconstrueerd, dat het in werking gezet wordt bij iedere geestelijke aanstraling; dat wil zeggen: zodra de gedachten het als een golf omspoelen, treedt het in werking doordat het aanneemt wat hem bevalt, dus door de wil van de mens begunstigd wordt. Want deze beslist, hij verleent in zekere zin een deel van de gedachten toegang, terwijl hij de andere van de hand wijst, en dit

naar gelang zijn houding tegenover het goede, het goddelijke, of tegenover de aan God vijandige macht. Want de toevloed van gedachten van beide machten, van de geestelijke kracht vol van licht of de duistere geestelijke kracht, ervaart de mens als weldadig of onaangenaam en neemt daarom de ene aan, terwijl hij de andere afwijst.

Zodoende is de wezenlijke instelling tot God beslissend welke ideeën de wil van de mens op zich laat inwerken, want wat zijn denkapparaat eenmaal heeft opgenomen, dat blijft hem voortdurend tot beschikking, want het komt steeds aan de oppervlakte zodra de mens zich daarmee wil bezighouden.

Is nu de wil van de mens naar het goede gekeerd, dan zullen ook de opgenomen gedachten daarmee overeenstemmen, dat wil zeggen: alleen zulke mededelingen bevatten die hem uit het lichtrijk toestroomden - dus de goddelijke wil niet tegenspreken. Zo'n mens zal zich voornamelijk met geestelijke zaken bezig houden en wereldse zaken buiten beschouwing laten. Hij zal geestelijke honger bespeuren en dat aannemen uit wat geestelijk wordt doorgegeven, wat overeenstemt met zijn verlangen, terwijl hij het andere niet telt.

En zo bouwt ieder mens zijn geestelijk bezit zelf op; het wordt hem van alle zijden aangebracht, dat wil zeggen: goede en slechte krachten spannen zich in hun gedachtenwereld aan de mens te ontsluiten en hem gewillig te maken aan te nemen wat ze hem aanbieden.

Verbindt de mens zich nu in gedachten of in gebed met God, dan zal hij vanzelfsprekend ook die zienswijze aannemen die hem door de met God verbonden krachten wordt toegestuurd - en door deze krachten wordt ook de invloed van de aan God vijandige macht geweerd. Dit zijn allemaal gevolgen van de wilsuitingen van de mens, die zich positief of negatief instelt tegenover het hem aangeboden gedachtengoed.

En daarom kan de mens die naar God verlangt gerust zijn dat hij ook juist denkt, want hij stelt zichzelf in staat door het verlangen naar God - de toevloed van geestelijk goede krachten op te nemen. En hij voelt de denkbeelden van de vijandige kracht als vals en niet waard om aan te nemen. De goede geestelijke krachten vormen zijn oordeelsvermogen ijverig voor het goede en het verkeerde, en zij waken er over dat de gewillige mens aan geen slechte invloed ten prooi valt.

Amen

BD.3160

17 juni 1944

De zegen van een gedachtewisseling

Het uitwisselen van geestelijke gedachten zal altijd bevorderlijk zijn voor het streven naar de waarheid. Want alleen zij die ernstig dit laatste verlangen, zullen zo'n gedachtewisseling onderhouden en zodoende ook ondersteund worden en met raad bijgestaan door de geestelijke krachten, die overbrengers zijn van het geestelijke gedachtengoed dat beantwoordt aan de waarheid. En deze krachten helpen de mens steeds maar door. Ze vergroten zijn kennis en sporen zijn wil aan deze kennis te benutten, wat altijd een geestelijke vooruitgang betekent. De lichtwezens brengen ook hen die geestelijk streven tezamen, opdat hun gelegenheid geboden wordt hun gedachten uit te wisselen.

En vragen worden gesteld alsook antwoorden gegeven op aansporing van deze lichtwezens, die zich in de gedachtengang van de mensen mengen, en nu ter sprake brengen wat belangrijk voor de mensen is te weten. De lichtwezens bekommeren zich graag om die mensen, die aan hun influisteringen gehoor geven, dat wil zeggen: die graag bij zulke gesprekken vertoeven die een geestelijke herkomst hebben. Want hun kunnen zij nu onbepaald inlichtingen geven, zij kunnen hen onderrichten en dat in de vorm van woord en wederwoord, waarvan de inhoud altijd aan de rijpheidstoestand van de mens is aangepast.

En altijd zullen de betrokkenen er geestelijk nut uit trekken, want iedere gave die door de lichtwezens de mensen wordt aangeboden is een krachttuitstraling van God, die een opbouwende en kennisvergroten uitwerking moet hebben. En de lichtwezens zullen altijd de raadgevers van die mensen zijn die door het verlangen naar de zuivere waarheid en de juiste houding tot God worden aangezet tot geestelijke gesprekken. En een verhoogde staat van rijpheid zal er het onvermijdelijke gevolg van zijn, want de eenmaal als gedachten aangenomen kennis zal ook de mens aansporen deze te gebruiken, of voor zichzelf, of voor de medemens, en beide geven geestelijke vooruitgang.

Daarom moeten geestelijke gesprekken vaker gehouden worden, want ze zijn toch geen resultaten van het denken van de afzonderlijke mens, maar overdracht van kracht uit het geestelijke rijk, die altijd een vermeerdering van geestelijke substantie tengevolge heeft. Want wat uit het geestelijke rijk komt, gaat rechtstreeks in de ziel van de mens over en vermeerdert haar geestelijke substantie. Dit is dus toevoer van kracht die de mens een ontwikkeling ten hogen moet opleveren.

De uitwisseling van gedachten is eveneens een vorm van onderricht uit het geestelijke rijk, die echter niet altijd als zodanig gewaardeerd wordt. De mens beseft niet altijd de oorsprong van de gedachten die uitgesproken worden, ofschoon het hem duidelijk moest zijn dat altijd lichtwezens de mensen omgeven zodra er maar een geestelijke vraag wordt besproken, aangenomen dat de mensen van ernstige wil zijn tot God te komen - en ook naar best vermogen hun best doen Hem te onderkennen.

Naar diegenen zendt Hij Zijn boden, die in Zijn opdracht licht brengen naar allen, die vragen stellen aan God of onder elkaar. Want iedere gedachtewisseling is een vragen en antwoorden dat zich in overeenstemming met het verlangen naar de waarheid, ook in de waarheid afspeelt, maar altijd eerst dan als waarheid wordt ingezien, als de mens ook aan zo'n uitwisseling van gedachten een gebed vooraf laat gaan, dat God zijn geest verlichten mag.

Amen

BD.5199

29 augustus 1951

Denken met het verstand - Waarheid uit God

U zult altijd in tweestrijd raken als u eigen wegen gaat, als u zich in gedachten van Mij verwijdert en meent mijn bijstand niet meer nodig te hebben. Doch als u zich vast bij Mij aansluit en uw gedachten Mij zoeken, dan bent u ook geheelovertuigd in de waarheid te wandelen. En iedere twijfel zult u dan kunnen weerleggen omdat mijn tegenwoordigheid u nu de zuivere waarheid onthult, en u in mijn tegenwoordigheid geen slachtoffer van de dwaling kunt worden.

Onthoud dat goed als u in twijfel geraakt: dat u zelf deze twijfel in u omhoog laat komen omdat u alleen door middel van uw verstand onderzoekt - en Mij daardoor buiten spel zet. Want Ik zal mijn geest zich nooit laten gelden, als u dat zelf niet wilt. En deze wil ontbreekt, zolang uw verstand alleen werkzaam is.

Helder en duidelijk zal echter het onderwerp van uw onderzoek lijken, als u zich aan Mij in gedachten overgeeft, en Mij om opheldering vraagt. Iedere twijfel wordt weggeblazen, omdat deze naast Mij, die u door uw gebed dichterbij roept, niet kan bestaan. Probeer het om iedere twijfel in u op deze wijze te verjagen - en het zal u gelukken, zodra u zich innig bij Mij aansluit en Mij daardoor de mogelijkheid geeft zelf in u werkzaam te zijn. Het is zo eenvoudig antwoord op al uw vragen van Mij te ontvangen, doch het verstand moet uitgeschakeld worden, zolang, tot u in het hart het antwoord gevoeld hebt.

U moet minder denken maar meer innerlijk luisteren. Dit proces is voor geen mens begrijpelijk die de proef nog niet gemaakt heeft met ernstige wil en in diep geloof, dat hij Mij vernemen kan. De ongelovige kan nooit mijn antwoord in zich vernemen, omdat hij ook nimmer ernstig in zijn innerlijk zal luisteren. Het geloof echter laat hem luisteren, en hij wordt dan mijn antwoord gewaar in het hart. Voor de mens lijkt het onwerkelijk, wat het eigenlijke werkelijke is - Mij te horen spreken!

En zo behoefde iemand die twijfelt zich maar innig in gebed met Mij te verbinden om van zijn twijfel bevrijd te worden, terwijl hij lang tobben kan en geen

betrouwbaar resultaat vindt - als hij niet bij Mij te rade gaat. Zonder Mij kunt u niet tot de waarheid komen - en zonder Mij kunt u ook de waarheid niet als waarheid inzien.

En al neemt u ook de waarheid zuiver en onvervalst uit de mond van een door Mij onderrichte dienaar aan, een medemens, die in innige verbinding met Mij, mijn woord verneemt, dan zal het u toch zolang twijfelachtig toelijken als u het zelf alleen met het verstand aanhoort, zolang u zich niet evenzo met Mij in verbinding stelt opdat mijn geest u de waarheid laat begripen. En daarom kunnen mijn vertegenwoordigers op aarde alleen overbrengen, maar niet overtuigen, zolang de toehoorder de verbinding met Mij nog niet tot stand heeft gebracht.

Maar mijn woord zal hem daartoe aansporen Mij te zoeken en Ik zal Mij waarlijk graag laten vinden en hem geven wat hem ontbreekt: volledig inzicht in de eeuwige Waarheid die uw ziel rijper doet worden zodra u haar bewust van Mij aanneemt, zodra u door uw wil, uw geloof en uw liefde toelaat dat Ik in u aanwezig ben.

Amen

BD.5717

6 juli 1953

Gedachtengolven zijn in overeenstemming met de wil

Er dringen zich zo nu en dan gedachten op die hun oorsprong hebben in het rijk van geesten die zonder licht zijn, die dus omdat zij nog aards gezind zijn, zich ook in de nabijheid van de mensen ophouden, aan wie zij nu hun denken, gericht op materie, trachten over te brengen.

De mens is voortdurend omspoeld door gedachtengolven, maar hij neemt altijd alleen dat gedachtengoed in zich op dat overeenkomt met zijn wil. En omdat de mens, zolang hij op aarde vertoeft, zich ook niet geheel van het aardse los kan maken, is het dus begrijpelijk dat ook die wezens die nog aards gezind zijn, toegang hebben tot zijn gedachtenwereld.

Ze dringen echter bij geestelijk strevende mensen niet vaak door de gedachten, beroeren hen wel maar blijven niet lang vast zitten, want zij maken geen indruk op deze mensen. Er is dus bij mensen die het geestelijke nastreven geen gevaar als zich zo nu en dan zulke wezens op de voorgrond dringen om gehoor te krijgen, omdat de geestelijke wereld - de wezens van het lichtrijk - reeds een veel grotere invloed heeft en gewillig aangehoord wordt, die ook steeds weer aardse gedachten verjaagt om zichzelf te openbaren.

Alleen een ding mag de mens niet verzuimen: zichzelf te observeren en zo goed als mogelijk aardse gedachten te weren, als hij een geestelijke verbinding tot stand wil brengen. En hij moet geestelijke gedachten niet met aardse vermengen. Hij zelf geeft daar aanleiding toe als zekere wezens tussenbeide komen, zodra hij zich niet losmaakt van de wereld, zodra hij zich niet in de stilte terugtrekt en zich in zijn gedachten los maakt van alles wat hem omgeeft. Daar kan de mens de gedachten weren die hem niet zinnen. Hij behoeft daartoe maar een korte bede tot God op te zenden om bescherming en hulp - en ieder nabij komen van deze aards gezinde wezens wordt afgeweerd door lichtwezens, die dan daar het recht toe hebben een muur te vormen om die mens die zich met hen verbinden wil. Dan is iedere verkeerde of aardse beïnvloeding onmogelijk en is het hart geopend voor het geestelijk goed dat binnenstroomt en dat altijd volgens de waarheid is.

Zodra de mens de samenhang kent, de aanstraling door middel vangedachten van wezens uit beide rijken, zal hij zichzelf als hij het ernstig meent, gadeslaan en beschermen voor gedachtengolven die niet goed voor hem zijn. Want de wil van de mens is doorslaggevend welke wezens bij hem binnenkomen. De wil verzekert hem echter ook de waarheid, zodra zijn wil zich naar die wezens toekeert die in het licht staan en nu het recht hebben en de opdracht van God, hem licht te verschaffen.

Geestelijk goed nu zo te ontvangen om het aan de medemensen door te geven is een ambt met grote verantwoordelijkheid, dat ook alleen die mensen mogen uitoefenen die van ernstige wil zijn om alleen de zuivere waarheid te ontvangen en te willen verspreiden.

Aan deze wil wordt altijd voldaan en daarom steeds de onwetende krachten de toegang belet, als de mens zich voor het in ontvangst nemen van de waarheid aan de geestelijke krachten overgeeft. Dan zal hij beschermd zijn tegen iedere dwaling daar God zelf allen zegent die naar de waarheid verlangen en deze verbreiden willen, en omdat Zijn zegen ook de zuivere waarheid garandeert, dus beschutting is tegen misleiding beschutting tegen de krachten van de duisternis.

Amen

BD.6296

27 juni 1955

Traagheid van denken

Hoe meer de wereld de mens vasthoudt in haar kluisters, des te onverschilliger staat hij tegenover de waarheid, des te minder verlangt hij er naar en hij neemt daarom gedachteloos alles aan wat hem als waarheid wordt voorgehouden, of hij wijst alles af, want zijn hart verlangt er niet naar de waarheid te weten te komen.

En wederom ziet u in de wereld een groot gevaar voor uw ziel, want zonder waarheid leeft u doelloos - u weet in geen enkel opzicht iets over zin en doel van uw leven op aarde, omdat u geen juiste opheldering verkrijgt, en u leeft daarom ook niet bewust, veeleer steeds alleen maar aardse goederen najagend waarvan u echter toch weet dat ze vergankelijk zijn, dat u daar niets van mee kunt nemen - zodra uw aardse leven beëindigd is.

Maar u gelooft ook niet aan een verder leven na de dood - weer daarom, omdat het u onverschillig is, omdat u daar niets over weten wilt en omdat u door deze onverschilligheid van u ook nooit tot de innerlijke overtuiging kunt komen, dat het leven niet over is met uw lichamelijke dood.

Gods dienaren op aarde zouden veel meer de bereidheid vinden om geaccepteerd te worden, als het verlangen naar de waarheid in de medemensen aanwezig zou zijn, doch al het andere interesseert hen meer dan het voornaamste: 'n juist inzicht te verkrijgen en volgens dit inzicht nu het aardse leven te leiden. Daarom is alles te veroordelen wat in de mensen de onverschilligheid vergroot. Het is te veroordelen, als hun geleerd wordt dat zij niet behoeven na te denken over dat, wat van hen gevraagd wordt te geloven, en dat zij alleen dat mogen aannemen wat hun van bepaalde zijde wordt aangeboden en dat zij van iedere verantwoording ontheven zijn, zolang zij zich toevertrouwen aan zogenaamde vertegenwoordigers van God en zich er aan overgeven.

Al zulke leren dragen er toe bij de mensen tot traagheid in het denken te verleiden, andere mensen voor zich te laten denken en zichzelf daarbij niet verantwoordelijk te voelen. En wanneer een werkzaam zijn in liefde het denken van zo'n mens niet verandert, blijft hij tot het einde van zijn aards leven onwetend en in dwaling verstrikt.

Maar alleen de waarheid voert naar God. Dus is hij nog heel ver van God verwijderd als hij afscheid neemt van deze aarde. Was het verlangen naar de waarheid meer onder de mensen aan te treffen, dan zou er waarlijk niet zo'n grote geestelijke duisternis onder hen zijn, want hun denken zou dan juist geleid worden - als gevolg van het verlangen naar de waarheid. En een juist denkend mens zou dan ook volgens de wil van God leven en zou daardoor ook steeds dichterbij Hem komen.

De mensen willen echter alleen hun aardse kennis vermeederen omdat geestelijke kennis hun geen aards succes oplevert, terwijl zij door aardse kennis hun lichamen welzijn verbeteren kunnen - en daarom sluiten zij zich af voor al het andere, zelfs als het hun als bijzondere genadegaven wordt aangeboden.

En daarom blijft de aarde in duisternis gehuld, want het licht breekt zich alleen daar baan waar er naar verlangd wordt, nooit echter daar, waar het verhinderd wordt te schijnen.

Amen

BD.6375

11 oktober 1955

Denkactiviteit

Wat is gedachte? Deze vraag zal u nooit wetenschappelijk beantwoord kunnen worden, zolang de onderzoekenden zelf niet in geestelijke kennis binnendringen, zolang zij slechts zuiver verstandelijk deze vraag trachten op te lossen, want de oorsprong van de gedachte is het geestelijke rijk. Gedachten zijn uitstralingen uit het geestelijke rijk, die om u, mensen als golven heen cirkelen om al naar uw wil opgenomen of weggedrongen te worden. Het zijn uitstralingen die uw denkorganen aanraken en ze in werking zetten als u daartoe bereid bent, dat wil zeggen: door middel van uw wil het contact opneemt met de wezens die u aanstralen. Het is een uitwisseling van krachten, een proces dat van twee kanten wordt opgezet, doch het blijft aan de wil van de mens overgelaten met welke kant hij contact tot stand brengt.

U moet weten dat u zo geschapen werd dat alle organen een bepaalde functie te verrichten hebben, die nu in overeenstemming met de wil van de mens hun werk doen - maar ten dele ook nog onderworpen zijn aan de natuurwet, omdat zij een het leven in stand houdende functie uitoefenen. U moet verder weten dat u voor de duur van uw aardse leven een zekere vrijheid werd toegestaan, wat daarin tot uitdrukking komt dat de functies van bepaalde organen van uw wil afhankelijk zijn, omdat deze zich in het aardse leven moet laten beproeven en waar moet maken.

En daartoe behoort ook de verstandelijke activiteit die u zelf ontwikkelen kunt, waartoe u echter ook een denkvermogen werd gegeven. Dit denkvermogen bestaat echter niet daarin dat u zelf gedachten opwekt, maar u moet iets wat u toestroomt, iets geestelijks dat u voortdurend als golven omspoelt, krachtens uw denkvermogen op u laten inwerken. U moet de gedachten die u toestromen, opnemen en dan met uw verstand verwerken. Maar het staat u geheel vrij of en welke gedachten u opneemt, doch de wil en de keus zijn beslissend voor de positieve ontwikkeling van uw ziel.

Gedachten zijn geestelijke uitstralingen van kracht die in onvoorstelbare volheid van licht van God zelf uitgaan. Die eerst ontvangen worden door lichtwezens, die echter wederom trachten te verblijden met hetgeen zij ontvingen, wat dus een onophoudelijk verder leiden naar al het wezenlijke, tot denken in staat is, betekent.

Doch ook de tegenwoordige vorst der duisternis was eens licht- en krachtontvanger. Ook hij zendt stralingen van zich uit naar de wezens. En zo zal de mens als wezen met denkvermogen, gedachtenstromen van beide kanten kunnen opnemen. Uitstralingen van goede en ook slechte krachten zullen zich steeds als gedachtengolven openbaren en de mens zal steeds die gedachten aannemen, die overeenstemmen met zijn wil. Gedachten zullen nooit een dwingende invloed uitoefenen, maar alleen naar de wil van de mens zich op de voorgrond dringen - en aangenomen of afgewezen worden.

Nimmer is echter de mens de geestelijke vader van zijn gedachten, nimmer is hij in staat deze gedachten zelf te produceren, ofschoon hij er vaak van overtuigd is dat alles het product is van zijn eigen gedachten, wat hij door de werking van het verstand verkregen heeft. Hij gebruikt alleen de hem omringende gedachtengolven en kan ze ook in zeer hoge mate benutten krachtens zijn denkvermogen, dat hem door de Schepper gegeven is. Er zullen weliswaar ook altijd weer lichtvolle gedachten opkomen in de mens die zich meer naar de duistere gedachtenstromen toekeert, doch nooit zullen zich gedachten, onverschillig van welke richting, vastzetten in de denkorganen tegen de wil in van de mens. En dat is zijn eigen taak: te kiezen, met welke gedachten hij zich bezig wil houden.

Onder denkvermogen is derhalve te verstaan, het in staat zijn zich met de stromingen die als gedachten de mens aanraken bezig te houden, hun zin te verstaan, ze logisch te rangschikken - bijgevolg de toestromende gedachten zich ten nutte te maken. Maar daartoe is echter ten eerste de wil nodig, want de mens is niet gedwongen zich voor de hem toestromende gedachtengolven open te stellen. Hij kan dus bij een zekere luiheid van denken ook de gedachten afwijzen, zoals hij anderzijds ook gedachten kan opnemen die hem van beneden bereiken, dus slecht en waardeloos van inhoud zijn. Altijd is het zijn wil die de richting van de gedachten bepaalt - maar ook het uitgangspunt en hun oorsprong. Doch alleen gedachtengolven uit de wereld vol van licht zullen, als de wil van de mens gewillig is ze aan te nemen, gelijktijd een uitwerking van kracht hebben, doordat het denkvermogen scherper en helderder wordt.

Wie zich dus al denkend met geestelijke vragen bezig houdt, die neemt als het ware van wezens uit het lichtrijk deze vragen aan. En zulke gedachtengolven wekken in zijn ziel een verlangen op om opheldering te ontvangen. Dit verlangen wordt door de denkorganen opgenomen - en van dit moment aan wordt pas het verstand van de mens dit bewust. Nu heeft de mens het contact tot stand gebracht met het wezen dat hem die uitstraling toezond - dat in opdracht van God, of - als de mens nog niet van goede wil is - ook in opdracht van Zijn tegenstander zijn werk verricht: licht of duisternis te verspreiden.

Iedere gedachte is een uiting van een in de dienst van God of Zijn tegenstander staand wezen, echter nooit een eigen voortbrengsel van de mens. Want zelfs in de staat van volmaaktheid - eens in het geestelijke rijk - straalt het wezen altijd alleen uit wat het uit de bron - van God zelf - betreft als liefdekracht, die hoogste wijsheid insluit. En uit de verscheidenheid van het denken van de mensen vloeit voort dat er een eindeloze hoeveelheid verschillende graden van kennis de wezens onderscheidt. Dat ze echter alle toegang hebben tot de mens, omdat diens wil zelf zich behoeden kan voor verkeerde of gebrekkige opvattingen - en omdat God ook Zijn tegenstander hetzelfde recht toestond, op de mens in te werken vanwege de vrije wilsbeslissing, die de zin en het doel van het aardse leven is.

Het denkvermogen kan echter ook de verschillende gedachten tegen elkaar afwegen. De mens kan concluderen en zijn wil kan door deze gevolgtrekkingen ook de eerst ingeslagen richting veranderen. En zijn verstand zal zich weren tegen de onjuiste ideeën, zodra hij van goede wil is. En de inspanningen van al die lichtwezens die in de volle waarheid staan, zullen nooit ophouden die mensen stromen van ware gedachten toe te zenden, die aan hun hoede zijn toevertrouwd. Want dat is hun missie: licht en waarheid te verspreiden en de duisternis te verjagen, en deze missie komen zij ook nauwgezet na.

En een hart dat opengaat, een mens die de waarheid begeert, zal een rijkdom aan gedachten kunnen ontvangen die in hem weerklank vindt. De uitstralingen uit het lichtrijk zullen ook in hem helder licht ontsteken. De mens zal weliswaar geloven door eigen nadenken tot het resultaat gekomen te zijn, wat echter slechts in zoverre waar is dat hij nu zijn denkvermogen ten volle heeft benut om zich dat tot geestelijk eigendom te maken, wat hem tevoren is toegestroomd maar wat nu bij hem blijft, zodat hij het weer kan uitstralen - zodra hij in het geestelijke rijk tot werk dat verblijdt is toegelaten.

Amen

BD.6679

27 oktober 1956

Het vermogen om te kunnen denken, legt ons een verplichting op

U bent uit Mij voortgekomen en zodoende in uw oersubstantie hetzelfde als Ik. En u moet derhalve ook volmaakt zijn, omdat uit Mij niets onvolkomens kan voortkomen. Dat u echter nu als mens niet bepaald volmaakt genoemd kunt worden, daar zult u niet aan twifelen, want het ontbreekt u zowel aan kracht als ook aan inzicht. U moet ook toegeven dat er u veel aan kennis ontbreekt en dat u ook niet onbeperkt kunt scheppen en werken, zelfs al zou u het willen.

Het laatste hoeft u niet bewezen te worden omdat u zelf deze gebrekkige toestand bij u kunt vaststellen, terwijl het eerste, dat u uit Mij bent voortgekomen, heel vaak betwijfeld wordt. Toch kan de mens zichzelf ook geen andere verklaring over zijn ontstaan met overtuiging geven, omdat hem daar de bewijzen voor ontbreken.

Dus moet u dit laatste geloven, u moet het aannemen zonder bewijs. Maar u kunt zelf ook tot de innerlijke overtuiging komen, als u echt dichter bij de waarheid wilt komen, als u nadenkt over het ontstaan van uzelf en de gehele schepping. Dit vermogen alleen al kon een bewijs voor u zijn, want het getuigt van iets levends - van een zelfbewustzijn - dat niet vanzelf ontstaan kan zijn maar een eveneens Ik-bewust Wezen als oorsprong moet hebben.

Het eigen leven van de mens laat besluiten tot een alles omvattend leven, omdat de mens het niet aan zichzelf kan geven, daartegen toch aanwezig is. Want ook het natuurlijke proces van de verwekking is een natuurwet die eerst door een Wetgever werd uitgevaardigd die de wil had levende wezens te laten ontstaan.

U, mensen zou dus verstandelijk al tot de gevolgtrekking kunnen komen dat u schepselen bent van een almachtige Schepper, en dan zou het u moeten bevreedden dat u onvolmaakt bent. Pas als u door uw verstandelijk denken zover gekomen bent uzelf deze vraag te stellen, is er de mogelijkheid u in de vorm van gedachten, uw aardse opdracht duidelijk te maken: dat u er naar streven moet de volmaaktheid die u in het allereerste begin had weer te verkrijgen, die uw deel was toen u van Mij bent uitgegaan.

U, mensen ontbreken de bewijzen, maar u kunt denken. En dit alleen al verplicht u, ook over het doel van uw bestaan na te denken en er opheldering over te verlangen. En zo'n wens zal Ik zeker vervullen omdat u een deel van Mij bent, omdat u kinderen van mijn liefde bent, die Ik ter wille van een doel geschapen heb.

U kunt de u ontbrekende kennis te allen tijde verkrijgen, maar daar is uw eigen wil voor nodig. Want u wordt niet gedwongen, juist omdat u oorspronkelijk vrij geschapen wezens bent die alleen hun vrijheid misbruikt hebben, deze echter als mens weer goed gebruiken moeten - om weer tot volmaaktheid te komen.

Maar de mens misbruikt opnieuw zijn vrije wil als hij noch zijn verstand, noch zijn levenskracht inschakelt om een juiste levenswandel te leiden. Want die zou hem licht vallen omdat hij voldoende aanwijzingen van Mij krijgt, het zij door mijn woord of door onontkoombare invloed van het lot.

Altijd echter is het zijn wil, die zich daarop instelt positief of negatief - en die wil is vrij.

Doch de band tussen Mij en mijn schepselen blijft bestaan, zelfs al wordt ze door de mens verloochend, want hij zou niet kunnen bestaan, als Ik mijn wil, dat wil zeggen: mijn liefdekracht van hem terug zou trekken.

Hij echter voelt zolang niets van deze band, zolang hij Mij afwijst, zolang hij zich zelf als een geheel onafhankelijk schepsel beziet. Pas als hij in vrije wil geheel bewust de verbinding met Mij nastreeft, heeft hij 'n besef over zichzelf en zijn toestand. En dan keert hij weer in zijn oertoestand terug, dan zal hij kunnen scheppen en werken in licht en kracht - en onuitsprekelijk zalig zijn.

Amen

BD.6843

1 juni 1957

Gedachten zijn uitstralingen uit het geestelijke rijk

Geen mens kent zijn levenslot en geen mens kan het bepalen. Maar ieder mens weet dat zijn leven op deze wereld niet eeuwig is, dat hij de volgende dag reeds opgeroepen kan worden - dat hij ook door slagen van het noodlot verrast kan worden, die hij niet kan afwenden. Doch deze stellige kennis benutten maar zeer weinig mensen door naar dat leven toe te werken dat hierna komt, naar het leven in het geestelijke rijk, dat eeuwig duurt. Zij benutten het daarom niet omdat zij van een leven na de dood niet overtuigd zijn. Het is echter ook onmogelijk hun daar een bewijs voor te geven, want dat zou de gehele aardse levensweg nutteloos maken, waarvan het doel een geheel vrije wilsbeslissing is, een bewijs echter zou leiden tot het uitoefenen van dwang op de wil.

Daarom dus zijn de mensen als het ware op zichzelf aangewezen, zij gaan door het aardse leven zonder precieze kennis van een zin en doel, maar kunnen toch tot een duidelijk inzicht komen als zij daarnaar streven. Want de mensen kunnen denken. Zij hebben een gave meegekregen voor de tijd van hun aardse leven - het denkvermogen - dus ook het verstand om de gedachten te kunnen verwerken en de waarheid er-van te onderzoeken - want zij kunnen zich bezig houden met ware maar ook met verkeerde gedachten. Dit is ook een bewijs dat hun vanuit twee kanten de gedachten worden toegezonden, het blijft echter aan henzelf overgelaten aan welke gedachten zij de voorkeur geven.

De gedachte op zich is dus geen eigen product dat de mens in zichzelf voortbrengt en het naar buiten laat stralen, maar hij stroomt hemzelf eerst toe als kracht uit het geestelijke rijk. U moet echter weten dat met de lichamelijke dood voor u het denken niet ophoudt, maar dat dit voor de ik-bewuste ziel de saamhorigheid met God aantoonde in zoverre, dat zij in de staat van volmaaktheid Zijn geestelijke uitstralingen

in de vorm van gedachten ontvangt. In de onvolmaakte toestand daarentegen krijgt de tegenstander van God invloed op het ik-bewuste wezen, onverschillig of het nog op de aarde vertoeft of in het rijk hierna.

Het denken houdt dus niet op, het kan alleen verward of geheel verkeerd zijn als de graad van rijpheid van de ziel nog laag is en Gods tegenstander grotere invloed heeft dan God zelf, die zich nooit door dwang laat gelden - maar wacht tot het wezen zelf zich aan Hem overgeeft.

De gedachten zijn dus iets geestelijks, meer of minder volgens de waarheid, maar toch steeds uitstralingen uit het geestelijke rijk, die daarom ook als krachten kunnen worden aangesproken, wederom met een goede of slechte uitwerking - al naar hun plaats van herkomst. Wie niet aan een voortleven gelooft, neemt genoegen met de verklaring, dat de gedachte zijn oorsprong in de mens zelf heeft. In dat geval echter zou de dood ieder denkvermogen van de mens uitwissen, dan is ook het begrip "ziel" niet eenvoudig te verklaren, de ziel is namelijk in tegenstelling tot het lichaam - de aardse materiële uiterlijke vorm, het innerlijke leven, het denken, voelen en willen van de mens.

De ziel is onvergankelijk, dus zal zij ook verder denken, voelen en willen kunnen als zij zal verder leven na de dood. Iets levends, ik-bewust moet deze kenmerken kunnen laten zien, dat het denken, voelen en willen kan. Zolang deze bekwaamheden niet aanwezig zijn bevindt het wezen zich nog in een gebonden toestand, waarin het nog niet geheel verantwoordelijk gesteld kan worden voor zijn doen. Maar voor de tijd van het aardse leven is het wezen echter een opdracht gegeven, dus moet het in staat zijn te denken en te willen - en daarmee overeenkomstig te handelen.

Het gaat er nu om dat het wezen zich vrijwillig in de goddelijke ordening schikt, die het omver gestoten had toen het zich van God afkeerde. Daar het door deze afval van God in 'n duistere toestand geraakte, dat wil zeggen: in totale onwetendheid, zo moet het nu ten behoeve van een vrije wilsbeslissing ook weer in een kennis worden binnengeleid die hem nu vanuit het geestelijke rijk toestroomt - en nu door de mens kan worden aangenomen maar ook weer afgewezen. De gedachten van de mens zijn dus zulke stromen die hem toevloeien en die zowel uit het lichtrijk, als ook uit het rijk van de duisternis kunnen komen. De mens zelf is met de gave van het verstand uitgerust, om zich met de hem toestromende gedachten kritisch bezig te kunnen houden. De scherpte van het verstand is echter veel minder doorslaggevend dan een hart dat bereid is liefde te geven, om zich voor de gedachtengolven uit het lichtrijk te openen.

Dus zal ook de graad van inzicht daaraan beantwoorden en de juiste beslissing zal de mens - die een leven in liefde leidt - ook gemakkelijk vallen. Terwijl aan de liefdeloze mens de gedachten uit het rijk van de duisternis toegezonden worden, die hij

gewilliger aanneemt en daardoor ook steeds meer een prooi wordt van de tegenstander van God.

De mens gelooft wel dat de gedachten zijn eigen geestesproduct zijn, dat hij ze zelf voortbrengt krachtens zijn verstand en het hem van buitenaf gegeven onderricht. Maar het zou dan op het moment van de dood volkomen leeg zijn in zijn ziel, die echter het eigenlijke "ik" van de mens is en die daarom het denken, voelen en willen niet verliezen kan. Die zich dus voortaan nog steeds in het bereik van gedachtengolven bevindt, maar zichzelf die sfeer geschapen heeft of nog scheppen kan waarin zij zich nu beweegt. Haar denken zal weliswaar in donkere gebieden zwak en geheel verward zijn, maar zij kan denken en ook dat denken zuiveren - als zij dat wil.

De gedachte is geestelijke kracht die nooit vergaan kan, en daarom heeft iedere gedachte ook op de ene of andere wijze invloed, negatief als hij uit het rijk van de duisternis stroomt en opgenomen wordt, positief als hij komt uit het lichtrijk en ingang vindt in open mensenharten.

De mens zelf behoeft alleen maar te bewijzen dat hij de bereidheid heeft te ontvangen, doordat hij met het lichtrijk in verbinding wenst te staan. Dus zal nooit die mens goede gedachten in zich laten opkomen die zich geheel in de ban van de tegenstander bevindt, omdat hij niet zelf de gedachten voortbrengt, maar ze hem toestromen gelijk golven waardoor hij zich moet laten omspoelen, als ze een heilzame uitwerking op hem moeten hebben, als zij hem inzicht moeten overbrengen dat hem helpt de juiste beslissing te nemen. Want dit alleen is het doel van het aardse leven van ieder mens persoonlijk, waarvoor de mens zich op de aarde mocht belichamen.

Amen

BD.6859

28 juni 1957

De zegen van een omgang met God door middel van gedachten

Wie Mij gehoor schenkt als Ik tot hem spreek, die gaat de zekere weg omhoog. En Ik spreek tot al diegenen die mijn woord ontvangen, die het weer van binnen aannemen, die Mij in gedachten vragen stellen en dus ook de nu tot hen komende gedachten als mijn aanspreken mogen beschouwen. U kunt dan niet verkeerd denken, zodra u eenmaal Mij als Degene van wie de waarheid uitgaat erkend hebt door uw tot Mij gerichte gedachten, zodra u de waarheid te weten wilt komen. U kunt ook geen dwaalwegen meer gaan zodra u Mij vraagt of Ik u wil leiden. Alleen moet u zelf door uw wil Mij de gelegenheid geven u aan te spreken en dat geschiedt steeds

wanneer u zich door middel van gedachten met Mij - uw God en Schepper - bezighoudt, want elke gedachte van u roept Mij tot u en Ik geef gevolg aan deze roep.

U moet u in gedachten vaak met Mij bezighouden, omdat dit het openen van uw hart voor mijn aanspreken betekent en omdat u er altijd alleen maar bij winnen kunt. Want u ontvangt dan ook voortdurend kracht om dat te doen wat Ik van u verlang, wat u als mijn wil door mijn aanspreken bekend wordt gemaakt. De verbinding met Mij moet door uzelf tot stand worden gebracht, omdat uzelf zich eens van Mij afzonderde. En u hoeft niets anders te doen dan alleen aan Mij te denken zonder u te willen afweren. Ik ben altijd bereid u tegemoet te komen, zodra Ik in uw denken de wil zie om met Mij in contact te komen. En dan bent u er waarlijk tegen beschermd dwaalwegen te gaan, omdat Ik nu ook meer invloed op u gekregen heb, omdat Ik u kan aanspreken. En zo is het voor u in dit aardse leven waarlijk niet moeilijk voor uzelf een onmetelijke rijkdom te verwerven die onvergankelijk is, want de verbinding met Mij door middel van gedachten bezorgt u die.

Het is geheel onmogelijk dat u met lege handen van Mij weggaat, het is geheel onmogelijk dat Ik zo'n verbinding niet benut en Mij stil houd tegenover u. Want Ik wacht slechts op zulke stille tijden waarin u zich met Mij verbindt, waarin u samenspraak met Mij houdt of u vragend tot uw God en Schepper wendt. En Ik geef u zeker ook antwoord, weer in de vorm van gedachten, als Ik u niet rechtstreeks kan aanspreken door het innerlijke woord. Daarom heeft ieder mens de mogelijkheid en het recht om met Mij in contact te treden. En ieder mens zal ontvangen zoveel hij begeert. Ook wanneer het lichaam niet zichtbaar bedeed wordt, kan de ziel zich onbegrensd verrijken. Ik wil tot u spreken. En Ik spreek tot ieder van u die Mij aanhoort, die mijn stem vernemen wil. En van deze verzekering moet u allen volop gebruik maken. U moet wedijveren en elke vrije minuut aan Mij schenken, dan zou uw tijd op aarde waarlijk goed benut zijn. Dan zou de verbinding ook steeds vaker tot stand worden gebracht, omdat u dan uit het diepst van uw hart naar Mij verlangt die u nu als uw Vader herkent en door wie u nu steeds aangesproken wenst te worden. U zult dan ook bereidwillig alles nakomen. U zult mijn wil vervullen omdat u zich deze al eigen hebt gemaakt, omdat de voortdurende verbinding met Mij ook een voortdurend onderwerpen aan mijn wil tot gevolg heeft en omdat het u helder is geworden wie Ik ben en hoe Ik tegenover u sta en u tegenover Mij staat. Denk aan Mij, elke dag en elk uur, schakel Mij nooit uit. Wat u ook beginnen mag, laat Mij steeds bij u aanwezig zijn doordat u Mij in gedachten tot u roept, en u zult uw weg door het aardse leven waarlijk niet vergeefs afleggen. U zult groeien en rijp worden en het doel bereiken. U zult u weer bij Mij aansluiten om u nu voor eeuwig niet meer van Mij te scheiden.

Amen

BD.6963

7 november 1957

Denkvermogen betekent niet het produceren van gedachten

U kunt onmogelijk zelf in u gedachten produceren, maar u kunt de u toestromende gedachten opnemen en verwerken. Want de gedachte is een geestelijke uitstraling van kracht, wat u begrijpen zult als u bedenkt dat u wel het vermogen hebt na te denken over dat wat u op een of andere wijze werd bijgebracht, dat u echter niet nadenken zult over iets wat voor u geheel onbekend is, niet voordat u een gedachtenstraal getroffen heeft - die echter niet van uzelf kan uitgaan.

Wederom heeft echter ieder mens de mogelijkheid in zichzelf ook geheel onbekende problemen te bestuderen, als hij de gedachtenstromen in zich laat binnenvloeien die hem uit het geestelijke rijk treffen, wat echter nooit het bewijs is dat hij zelf de "verwekker" is van deze gedachten.

Toen Ik u in het leven riep, toen Ik u als zelfstandige wezens buiten Mij plaatste, bracht Ik ook een verbinding tot stand tussen Mij en u, die daarin bestond, dat Ik u aansprak en u Mij kon antwoorden. En dit aangesproken worden kon u voelen en ook horen. Die gewaarwording, dit innerlijk gevoel, was de gedachte die u, hoorbaar voor u als woord vernam.

U kon u echter nu op deze gedachte of woord door uw denkvermogen instellen en het overeenkomstig uw wil beantwoorden, of ook de tot u gekomen gedachte eigenmachtig verder uitdenken - hem vormen of gestalte geven volgens uw wil. U kunt a.h.w de gedachte naar iedere richting toe verder ontwikkelen, u kunt de u toegezonden gedachte juist of verkeerd beoordelen.

En dat is het denkvermogen dat Ik u als geschapen wezens gegeven heb om met u een gedachtewisseling te kunnen onderhouden, weer volgens uw wil. Doch vooralsnog moet er iets zijn, dan pas kunt u er zich mee bezig houden. En de Oergrond van alles wat bestaat ben Ikzelf.

Alles gaat van Mij uit, onverschillig of het het leven is van een vergankelijk wezen of de gelukzaligheid van de hoogste geesten. En zo ook gaat het woord van Mij uit dat vooreerst als gedachte in de mens opduikt, maar nu in vrije wil door de mens moet worden opgenomen. Dan kan hij zich daarmee bezighouden en er gebruik van maken volgens zijn wil.

Dus, het denken door middel van het verstand kan geen gedachten verwekken, maar het kan de gedachtengolven die de mens omcirkelen uitkiezen en opnemen. Het verstand kan de hem toestromende gedachtengolven wegdringen of opnemen, en dit

is makkelijk te begrijpen als u het vergelijkt met het principe van zenden en ontvangen, waarop u de radiotechniek ontwikkeld hebt.

Van een hogere Wil of Wezen gaan de stralingen uit, ze zijn door ieder wezen op te vangen, maar ze vinden door geweld geen ingang als het wezen dat in staat is deze stralingen op te vangen, er zich afwerend tegenover opstelt. En omdat de wil van het wezen dit bepaalt, wordt getracht deze wil te beïnvloeden vanuit goede zowel als vanuit boze zijde.

U kunt uzelf steeds omringd weten door gedachtengolven van iedere aard, van zulke die van Mij uitgaan en die u worden toegezonden door de in mijn wil werkende lichtwereld, maar ook door zulke die wel oorspronkelijk van Mij zijn uitgegaan, maar toch door de wil van de macht die Mij weerstreeft en haar denkvermogen op vijandige wijze zijn omgevormd en u nu ook door deze macht worden toegezonden, weer uw wil op de proef stellend, die deze gedachtengolven kan aannemen maar ook afwijzen.

En zo kunt u ook aan de gedachtengolven uit de lichtwereld krachtens uw vrije wil een verkeerde betekenis toekennen, dat wil zeggen: uw denkvermogen kan zich ook negatief tegenover deze gedachten opstellen als u zich aan de tegenstander uitlevert - doordat u zich van Mij isoleert. Doch de lichtwezens zullen u nooit opgeven, zij zullen steeds trachten op u in te werken, maar zij kunnen u niet hinderen als u zich aan de kant van mijn tegenstander plaatst.

Kon u echter de gedachte die u uit de lichtwereld wordt toegezonden geen andere richting geven, dan bezat u ook geen vrije wil. U was als het ware gedwongen juist te denken, en daardoor zou er geen dwaling in de wereld kunnen bestaan. U moet dus uw denkvermogen aanwenden, u moet u op de een of andere manier instellen op dat wat als gedachtengolf u voor het moment aanraakt.

En dat laat u geloven dat u zelf "verwekker" van de gedachte bent. Dan echter zou uw denken zeer beperkt zijn. Het zou steeds om hetzelfde draaien, om dat wat uw ogen kunnen zien en uw handen vastpakken, daar u zelf ook lichamelijk begrensd bent.

Wat echter in u onbegrensd is - uw ziel - dat staat ook in verbinding met Mij en ontvangt van Mij voortdurend het bewijs van haar verbondenheid met Mij. Maar zij kan ook het van Mij haar toestromende vrij verwerken naar haar wil. Om welke reden dus de mens zelf uit de hem toegezonden gedachten op grond van zijn denkvermogen maken kan wat hij wil, dus kan hij ook juist of verkeerd denken.

En de garantie voor het juiste denken bied Ik hem zelf aan, als hij zich maar bewust met Mij in verbinding stelt. Doet hij dit niet, dan staat hij onder de invloed van mijn tegenstander en dan zegeviert de duisternis over het licht en alles wat de mens dan onderneemt in deze afhankelijkheid van hem, zal verkeerd zijn en aan mijn goddelijke ordening tegenstrijdig.

Amen

BD.7222

6 december 1958

Aardse of geestelijke gedachtengolven

Hoe meer u zich van de wereld afzondert des te gemakkelijker vindt. u de toegang tot het geestelijke rijk, want dan stuiten de gedachten die u toestromen uit het geestelijke rijk niet meer op verzet. De wereld echter is een voortdurende hindernis voor zulke geestelijke gedachten, want alleen waar een volledig zich afwenden is - worden ze opgenomen door het hart van de mens. En zo zult u het ook begrijpen waarom de mensen zich zo weinig geestelijk bezig houden als zij nog zo geheel aan het wereldse gebonden zijn, want de wereldlijke gedachten zullen altijd geestelijke gedachten verdringen, dat wil zeggen: de mens zal niet in staat zijn het geestelijke gedachtengoed in zich op te nemen, omdat wereldse gedachten op de voorgrond dringen en verhinderen dat geestelijke gedachten tot het hart van de mens doordringen.

En toch is de mens zelf verantwoordelijk voor het gedachtengoed dat hem beheerst, want alleen de vrije wil bepaalt waaraan de mens denkt - en de vrije wil weert de gedachtengolven die hem omringen of laat ze toe.

En de wil is weer zo gericht zoals het wezen van de mens is, geestelijk of werelds ingesteld. Hij wordt noch naar de ene noch naar de andere richting toegedrongen, hij is volkomen vrij. En toch hangt van de richting van deze wil alles af, zijn denken en handelen, zijn tegenwoordig en toekomstig lot van de ziel - dat heerlijk maar ook vreselijk kan zijn.

De wereld is dus een gevaar voor de wil van de mens, maar ze moet er toch zijn om de ziel tot klaarheid te laten komen, om haar tot een beslissing te dwingen die tussen haar en het geestelijke rijk genomen moet worden. Beide rijken zijn er, doch de ziel kan maar een rijk willen - en dat rijk moet zij zelf bepalen. En kiest zij het materiële rijk dat de wereld is, dan blijft zij ook aan dit rijk gebonden. Kiest zij het geestelijke rijk, dan zal dat haar verblijfplaats worden als de ziel het aardse lichaam verlaten zal, als haar aardse weg beëindigd is.

En door beide gebieden wordt zij beïnvloed maar niet gedwongen. Daarom draagt iedere mensenziel zelf de verantwoording voor haar denken en willen, want zij kan aan elk van de richtingen haar voorkeur geven. Het is voor haar niet onmogelijk goed te kiezen, zelfs als de materiële wereld tastbaar voor haar staat en de geestelijke wereld schijnbaar onwerkkelijk is.

Doch de geestelijke krachten hebben een zekere macht tegenover de ziel, zo dat zij in staat zijn steeds tussenbeide te komen, ook tegenover de onwillige, zodat ook deze door die krachten gegrepen wordt en zo moet ieder mens 'n standpunt daarover innemen. Alleen dat de mens zodra hij niet wil, die invloeden ook af kan weren. Maar ze hebben hem aangeraakt en hij kan zich daarom niet aan de verantwoording onttrekken - wanneer die van hem gevraagd zal worden.

De mens kan denken en dat is de reden waarom hij verantwoordelijk is. En niemand dringt hem de gedachten op - wat hij denkt staat hem volkomen vrij, maar dat het juist is, zal altijd het doel van de goede geestelijke krachten zijn, die hem trachten te beïnvloeden in positieve zin. Maar, daar de negatieve krachten ook inwerken, moet de mens dus zelf beslissen, en er kan zodoende niet van een geestelijke dwang gesproken worden waaraan de ene ten prooi valt en de andere niet.

Daarom zijn er ook van tijd tot tijd innerlijke gevechten nodig om niet af te wijken van geestelijke gedachten, als aardse gedachten willen binnendringen. De wil om geestelijk te rijpen kan ook kracht geven voor deze innerlijke strijd - en dan heeft de mens reeds gezegevierd, want zijn wil was positief en moet derhalve ook een positieve uitwerking hebben. En hoe meer de mens in de wereld staat, des te groter zal de overwinning zijn, want des te groter zijn de weerstanden, des te groter de stimulans, des te sterker de wil, die zich handhaaft en beslist voor het geestelijke rijk. Maar de ziel zal zich eens verheugen mogen over de overwinning, Want zij heeft zichzelf haar lot gestalte gegeven voor de eeuwigheid.

Zij zal een leven in zaligheid tegemoet gaan en altijd alleen God danken, die haar de kracht gaf te overwinnen.

Amen

BD.7376

27 juni 1959

God wil dat onze gedachten vervuld zijn van Hem

Welke weg u ook gaan wilt, hij moet alleen Mij zelf tot doel hebben daar u anders verdwaalt. Als u zich alleen maar naar de wereld keert, zult u nauwelijks uw zinnen en gedachten naar Mij wenden en dan kunt u er zeker van zijn dat de weg die u bewandelt verkeerd is. Keert u zich echter van de wereld af, dan verkeren uw

gedachten zeker in geestelijke gebieden. U zult u in gedachten bezighouden met dingen die buiten de stoffelijke wereld liggen, u zult willen ervaren wat voor u nog geheim is omdat u toegeeft aan de invloed van de lichtwezens die uw gedachten naar het geestelijke rijk trachten te leiden en die altijd daar succes zullen hebben waar de mens Mij zoekt.

Ik moet uw doel zijn, met Mij moet u zich in gedachten bezig houden, dan bewandelt u zeker de weg die naar Mij voert. En zo zult u mensen steeds maar weer gewaarschuwd kunnen worden voor de wereld. Niet, dat u de wereld ontvluchten moet waarin u door het lot geplaatst bent tot beproeving van uw wil. Doch u mag niet met al uw zinnen onder haar bekoring raken, u moet haar leren beheersen. U moet aan de eisen voldoen die ze aan u stelt om uw aardse bestaan in stand te houden, echter de wereld niet meer recht verlenen dan nodig is. U moet de wereld beheersen en niet haar knecht zijn. En zo kan het lot u op verschillende manieren in beslag nemen, maar Mij mag u niet uit uw gedachten weglaten. Door Mij moet u zich laten leiden en al uw denken en handelen laten bepalen. En Ik zal waarlijk alles doen om invloed op u te krijgen - als uw wil maar goed is. Wiens wil echter aan de wereld toebehoort die zal verkeerd gaan, diens doel zal een andere zijn. Hij zal geheel aan de wereld ten prooi vallen en nimmer van haar loskomen.

Daarom zet Ik ieder mens steeds weer de voet dwars en vaak op smartelijke wijze, als hij geen acht slaat op mijn zachte vermaningen en waarschuwingen, en hij met Mij weinig of geen verbinding heeft. Dan zal hij vaak hard door mijn vaderhand moeten worden aangepakt. Ik moet hem de vergankelijkheid van het aardse vaak op smartelijke wijze laten inzien. Ik moet hem dat ontnemen wat hij met zijn hart begeert en Ik moet zijn blikken vaak met geweld van de wereld weg leiden, zonder echter zijn wil te dwingen, die uiteindelijk zelf over zich beslissen moet. Maar de mens kan zonder Mij niet zalig worden en de zaligheid betreft zijn eeuwige leven - de toestand van zijn ziel na zijn lichamelijke dood. Heeft hij Mij op aarde niet gevonden, dan zal hij moeilijk de vereniging met Mij bereiken, zelfs al is dit ook in het rijk hierna nog mogelijk. Maar het doel is onmetelijk ver verschoven als hij zonder Mij zijn leven op aarde beëindigd heeft en aan gene zijde nu moeizaam heengevoerd moet worden - waar het voor hem veel zwaarder is Mij te vinden dan op aarde. Wie Mij echter op aarde zoekt, die zal Mij ook vinden, want Ik zelf kom hem tegemoet en verlaat hem niet meer tot hij zich met Mij verenigd heeft. Want Ik ben en blijf het doel dat bereikt moet worden als u mensen zalig wilt worden.

Amen

BD.7448

6 november 1959

God verlangt nadenken

Als u mijn roep verneemt sluit dan niet uw hart, maar hoor naar wat Ik u zeggen wil:

Klaag uzelf aan en u zult weten wat u ontbreekt, u die nog niet levend bent geworden, zodat mijn geest u van binnen onderrichten kan. U allen zou vervuld kunnen zijn met mijn geest, want de vonk van mijn goddelijke vadergeest rust in u, in ieder mens, onverschillig of hij hem laat ontvlammen of uit laat doven. Hij is in u, en er is slechts een klein liefdevuur nodig in u, dat u hem ontsteekt en hij een heldere vlam wordt. Hebt u deze vonk in u reeds de mogelijkheid gegeven te ontvlammen? Dan moest hij ook een klein schijnsel verspreiden, en in deze getemperde lichtschijn zou u dingen zien die u voordien niet duidelijk waren.

Ik spreek tot u die nog in de donkerheid van geest voortgaat, u die de verbanden niet kent die Mij, uw God en Vader ertoe bewegen u door mijn geest kennis te schenken. Ik spreek tot u die niet nadenkt. Want een ernstig nadenken moest u aanleiding geven om te twijfelen en vragen te stellen, omdat u nog een verduisterde geest hebt en het licht in uzelf nog niet ontstoken hebt. Maar denkt u na?

Denk eens na over de gebrekkige geestestoestand van hen die geloven wel aan de top te staan, die echter zo blind zijn dat zij geen leiders kunnen zijn. Denk er eens over na of een God en Schepper, die in zich liefde, wijsheid en almacht is, zich ervan zou distantiëren, blijk te geven van alles wat van Hem moet getuigen - Zijn liefde, wijsheid en almacht. En waar vindt u liefde, wijsheid en almacht in geloofsleren die u aangeboden worden en die alleen nog maar misvormd zijn of zuiver mensenleren? U hoeft alleen maar dieper na te denken en dan moesten u de schellen van de ogen vallen, dat de grote Geest van de oneindigheid, de God van liefde en wijsheid, niet zulke eisen aan u stellen zal zoals de ge- en verboden van de kerk u voorschrijven. Zijn enige dringende vraag aan u mensen is het vervullen van de geboden van de liefde tot God en de naaste. En vervult u alleen maar dit verzoek, dan wordt het in u reeds helder, want dan wekt u de geestvonk in u tot leven en deze leidt u binnen in alle waarheid. (Joh.14:15-26) Waar echter zoekt u de waarheid?

In misvormde geestelijke opvattingen, in dwaalleren en in leerstellingen die overduidelijk blijk geven van dwang - en dat, terwijl u weet dat Ik toch altijd alleen op de vrije wil van de mensen acht sla omdat de mens alleen in vrije wil tot voltooiing kan komen. Hebt u er reeds over nagedacht dat de mensen door al deze leerstellingen en menselijk uitgevaardigde geboden belemmerd worden zalig te worden? Dat ze de enige goddelijke geboden van de liefde tot God en de naaste meestal achterstellen ter wille van deze door mensen uitgevaardigde geboden - en toch geloven op aarde

volgens de goddelijke wil te leven. Hebt u reeds nagedacht welke geestelijke vervlakking er ontstaan kan en reeds ontstaan is onder de mensen die zelf niet denken en zich niet zelf met hun God en Vader in verbinding stellen opdat Hij hen zou leren en leiden? Waarom plaatst u steeds een door mensen opgericht instituut op de voorgrond, dat er geen aanspraak op kan maken de door Jezus Christus gegrondveste kerk te zijn?

Wel kunnen er onder u ook mensen zijn die een levend geloof hebben, wier geest ontwaakt is, die zodoende tot Zijn kerk behoren. Maar deze door Hem zelf gestichte kerk bestaat niet uit een organisatie die al te duidelijk een menselijk bouwwerk is. De kerk van Christus is de gemeenschap van waarachtige gelovigen, die wel in alle organisaties te vinden zijn, maar wier basis een heel andere is dan u gelooft. Doch leeft u in de liefde, dan zal ook de geest in u uzelf onderrichten. U zult scherpziend en scherphorend alles beschouwen wat u als "onontwaakt" nog verdedigt en vasthoudt. Ik als uw God en Vader echter beoordeel de mens alleen naar zijn innerlijke gesteldheid, naar zijn leven in de liefde, naar zijn inzicht. Doch de mens mag zichzelf niet verzetten tegen het licht, als het hem wordt voorgehouden. Hij moet zich verheugen en bereid zijn voor zichzelf het levenslicht voor zijn ziel daaraan te ontsteken, want mijn liefde doet zich altijd aan u voor in de vorm van licht, omdat alleen het licht gelukkig maakt, omdat alleen de waarheid het licht is van eeuwigheid en de waarheid altijd alleen van Mij zelf uitgaat, die zelf de Waarheid van eeuwigheid ben.

Amen

BD.8637

6 oktober 1963

Kracht - Ik-bewustzijn - Denkvermogen - Wil

U mensen zou niet kunnen bestaan als mijn kracht u niet doorstroomde, of anders gezegd, u zou niet meer leven als de ziel uit u gevloeden zou zijn - die de eens door Mij uitgestraalde kracht is en het eigenlijke leven in u is. Dus bent u door goddelijke kracht tot leven gewekt die van Mij - als de Oerbron van kracht - is uitgestroomd.

Voor u, die niet gelooft aan een God en Schepper, is uw lichamelijk leven maar een natuurlijk proces, waarvoor u voor uzelf weliswaar geen verklaring kunt vinden, maar dat ook uw gedachten niet zozeer bezig houdt, dat u veelmeer onverschillig is en u maar in zoverre tot nadenken zou kunnen brengen, doordat ook u eenmaal uw aardse leven zult verliezen - dat u vergankelijk bent als u niet aan een voortleven gelooft.

Dat echter de kracht uit Mij, die als ziel in u is, de basis is van het eigenlijke zelfbewustzijn van de mens, kunt u niet begrijpen. En dat u uiteindelijk in uw oersubstantie hetzelfde bent als uw God en Schepper, daarover denkt u niet na - en daarom benut u ook uw aardse leven niet, als u zich het eigenlijke doel niet bewust is.

Ieder mens is oorspronkelijk een goddelijk schepsel, want het menszijn is niet het begin van zijn bestaan maar eerst het gevolg van een grenzeloze dwaling van de door Mij eens in alle volmaaktheid geschapen wezens. Altijd echter is het dezelfde kracht die zowel de eerstgeschapen wezens, alsook de mensen doorstroomt en hen in staat stelt te leven. Het is alleen dat die kracht in verschillende graden in de wezens van weleer, alsook in de mensen werkzaam is, dat dus eens diezelfde kracht tot onbegrensde scheppende activiteit in staat was, terwijl ze in de mens vanwege zijn weerstand door de vroegere afval van Mij - slechts tot uiterst geringe werkzaamheid komt.

Maar door de wil van de mens zelf kan deze kracht altijd vermeerderd worden, tot ze weer geheel naar mijn wil actief zal zijn - als de mens zich op aarde voltooit. Daarover weten de mensen niets en ze beschouwen zichzelf niet veel anders dan alle scheppingswerken om hen heen, die wel evenzo kracht uit Mij zijn, daar ze anders niet zouden kunnen bestaan. Want er is niets wat niet door mijn kracht doorstroomd is, alleen zijn de scheppingswerken zolang zonder zelfbewustzijn, tot de afzonderlijke krachtvontjes samen een menselijke ziel gevormd hebben en dan ook weer het zelfbewustzijn bezitten zoals voorheen.

Tegelijk met het zelfbewustzijn echter heeft de mens het denkvermogen teruggekregen, en dat geeft hem ook weer de mogelijkheid, met een goede wil, de in hem opkomende gedachten tegenover elkaar af te wegen. Maar er is ook een heel klein liefdesvontje in hem dat ook een klein lichtje ontsteken kan. En zo kunnen weer goddelijke krachten in hem worden gewekt die hij eens bezat en door zijn afval van Mij verloor. Want deze kracht die ieder mens - als goddelijk schepsel - doorstroomt, heeft op de een of andere wijze ook zijn uitwerking. De wil van de mens beslist echter of die kracht naar goddelijke wil wordt aangewend - en daardoor voortdurende vermeerdering van de goddelijke kracht tengevolge heeft, of, dat alleen de verzorging van het lichaam wordt beoogd en dan weer misbruikt wordt zoals eens, toen de afval van de wezens van Mij plaatsvond - omdat deze wezens niet overeenkomstig mijn wil werkzaam waren - maar hun eigen verkeerde wil daar tegenover stelden.

Pas als de mens zich ten volle bewust is dat hij een schepsel Gods is en dat zijn bestaan alleen door het doorstromen van goddelijke kracht verzekerd is, pas dan zal hij moeite doen deze kracht ook goed te gebruiken - en er dan ook op bedacht zijn,

het toestromen van goddelijke kracht voortdurend te vermeerderen. Want dan zal hij ook mijzelf leren liefhebben hij zal in liefde werken - en hoe liefdadiger hij is, des te meer zal hij met kracht vervuld zijn.

Alles is kracht uit Mij, alles wat u om u heen ziet, dus kunt ook u, mensen in uw oersubstantie alleen uit Mij uitgestraalde kracht zijn. En u moet dit ernstig bedenken, dat uw Schepper, die vol van waarheid is, u ter wille van een doel het leven heeft gegeven. Maar dat dit doel niet alleen uit aardse prestaties en successen bestaat moet uw verstand u alleen al zeggen, en daarom moet u zonder ophouden vragen en het doel van uw aards bestaan proberen te doorgronden. Deze gedachten zijn te belangrijk dan dat ze teruggedrongen mogen worden, als ze in u opduiken. En wie ze ernstig in zich overweegt, die zal zeker niet zonder antwoord gelaten worden dat voor hem ook aannemelijk zal zijn, zelfs als het enkel weer door middel van gedachten tot hem komt.

Wie zichzelf echter als zo gering beziet dat hij zich voor een toevalsproduct van natuurkrachten houdt, die zal ook op het einde van zijn aardse leven geen geestelijk succes kunnen boeken, hij zal in dezelfde toestand zijn als in het begin van zijn belichaming als mens, of nog dieper zijn afgezonken, want in hem is nog dezelfde weerstand tegen Mij die hem er eertijds toe bracht van Mij af te vallen. En deze weerstand breek Ik niet met geweld - maar hij zal nog eindeloze tijden moeten lijden, tot hij eenmaal uit zichzelf deze weerstand opgeeft en tot Mij zal terugkeren.

Amen

* * *